

benhavn kun virket i meget ringe Grad. Det oplyses i Tilsynsraadet's Skrivelse, at i de 6 Aar fra 1. April 1915 til 31. Marts 1921 er der i alt til Centralarbejdsanvisningskontoret indgaaet 175 848 Anmodninger om Anvisning af i alt 250 213 Arbejdere, og heraf var kun 1640 Anmodninger om Anvisning af 3 580 Arbejdere fra Provinskontorer udenfor København, eller altsaa i Gennemsnit 264 Anmodninger aarlig. Det vil heraf ses, at Planen, som oprindeligt lovfæstedes i Arbejdsanvisningsloven af 1913, om, at det københavnske Arbejdsanvisningskontor skulde være et Centralanvisningskontor for det hele Land, i meget ringe Grad har vist sig svarende til Virkelighedens Krav, og i Overensstemmelse dermed indstiller da Tilsynsraadet til Ministeriet, at der med Hensyn til Ledelsen af dette Arbejdsanvisningskontor sker den Ændring, at Bestyrelsen fremtidig vælges for København-Frederiksbergs Vedkommende efter ganske de samme Regler, som anvendes ved Sammensætningen af Bestyrelsen for Arbejdsanvisningskontorer ude over Landet. Endvidere foreslaar Tilsynsraadet, at der, hvad angaar de Medlemmer af Bestyrelsen, der skal repræsentere henholdsvis Arbejdsgivere og Arbejdere, sker Indstilling til Kommunalbestyrelsen — ogsaa fremtidig for Københavns Vedkommende — fra Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer, for saa vidt der maatte findes saadanne indenfor Kommunen, som kan siges at repræsentere et tilstrækkelig stort Tal af Arbejdsgivere og Arbejdere. Indenfor København-Frederiksberg gives denne Indstillingsret selvfølgelig for Arbejdsgivernes Vedkommende til „Dansk Arbejdsgiverforening“ og for Arbejdernes Vedkommende til „De samvirkende Fagforbund“. Det her skitserede Ønske fra Tilsynsraadet er sket Fyldest gennem de Bestemmelser, der indeholdes i Lovforslagets § 2.

De to Love, om anerkendte Arbejdsløshedskasser og om Arbejdsanvisning, har hidtil virket under adskilt Ledelse, endskønt det ikke vil kunne bestrides, at der gennem denne Lovgivning, om end ad forskellige Veje, sættes et Arbejde ind paa det samme sociale Omraade. At det er gaaet saadan, er en naturlig Følge af den trinvisse Udvikling, som har fundet Sted, og som gjorde det naturligt, at man begyndte med en Lovgivning til Afhjælpning af den Nød, som Arbejdsløsheden fører med sig, og først senere indsaa, at det var nødvendigt at kombinere denne Lovgivning med en Anvisning af Arbejde for arbejds-

løse. I andre Lande, hvor Udviklingen har formet sig anderledes, og hvor man navnlig har haft Mulighed for at øse af Erfaringer andetsteds fra, har man straks kombineret begge Sider af denne Sag, og jeg føler mig overbevist om, at saa sikkert som det er, at Arbejde bør foretrækkes for Understøttelse, saa vidt det overhovedet er muligt at tilvejebringe det, saa sikkert er det ogsaa, at dette Maal sikrer man sig bedst at naa, ved at man saa nøje som muligt knytter de to Sider af denne Sag sammen gennem den øverste Ledelse af Arbejdsanvisningsgerningen og af Forvaltningen af de anerkendte Arbejdsløshedskasser, og det er da det Hovedhensyn, som er taget ved Udarbejdelsen af dette Lovforslag.

Det hele sociale Omraade, som jeg her har omtalt, foreslaas nu underlagt en fælles Overledelse, og i Overensstemmelse hermed vil da Embedet som Direktør for Arbejdsanvisningen og Embedet som Inspektør for Arbejdsløshedsforsikringen blive nedlagt, medens det i Lovforslagets § 34 foreslaas, at der udnævnes en Arbejdsdirektør, som skal føre Overtilsynet med den hele Administration. Han foreslaas udnævnt for 6 Aar ad Gangen under Hensyn til Ønskeligheden af at sikre sig, at man i det mindste i det lange Løb kan faa en Embedsmand paa denne Post, som besidder saa vidt muligt alle de Egenskaber, der maa ønskes af ham. Selv om man aldrig saa stærkt søger Sikkerhed for, at disse Egenskaber er til Stede hos den Mand, der først maatte blive ansat i denne Stilling, er det jo tænkeligt, at man kunde have taget fejl, og jeg har da ment det rimeligt at sætte en Frist, som vel passende kan sættes til 6 Aar, for Virksomhed i denne Stilling. For saa vidt den vedkommende da viser sig at svare til Forventningerne, vil hans Ansættelse selvfølgelig kunne fornyes. Men jeg er naturligvis paa dette Punkt som i øvrigt paa andre Punkter rede til en Forhandling — og en imødekommende Forhandling —, hvis man eventuelt maatte ønske Sagen ordnet saaledes, at den vedkommende ansættes enten paa et længere Aaremaal eller paa Livstid. Direktøren skal bestaa af to Kontorchefer, en, som skal staa i Spidsen for Anvisningen og en for Arbejdsløshedskassernes Administration, samt tillige af et raadgivende Nævn, som foreslaas kaldt Arbejdsnævnet, og som skal bestaa af 3 Afdelinger. Arbejdsdirektøren er Formand for hver af disse Afdelinger